

v.d. Vlist en de Leeuw over hun Kaartenverzameling:

BUSSUM — „Een goede buur is beter dan een verre vriend”. Die ervaring hebben Rinus van de Vlist en Jaap de Leeuw uit de Achtermeulenlaan te Bussum van de nummers 58 en 56. Rinus heeft een hartstochtelijke hobby en dat is het verzamelen van prentbriefkaarten (ansichtkaarten) uit Bussum en hij gaat er prat op er een kleine 4000 te bezitten en dat was vorige week, toen wij huize v.d. Vlist „aandeden” exact 3781.

„Ik ben er op mijn negende jaar een beetje mee begonnen”, aldus de nu 53-jarige Bussummer, die „kaarten” heeft vanaf 1900 tot heden en het was uitermate interessant om vooral de oude „plaatjes” te bekijken. „Als u de tijd heeft mag u best nog een keertje komen om nog meer te zien.”

Rinus v.d. Vlist heeft alles keurig gerangschikt in een dertigtal albums met een alfabetische volgorde. Hij verzamelt uitsluitend Bussum, dat zijn geboorteplaats is. Bij de kennisgeving met huidige buurman Jaap de Leeuw, een Laarder van origine was deze onmiddellijk genleter van de verzameling en werd eigenlijk door dezelfde „koorts” gegrepen.

Jaap de Leeuw ging er ruim een jaar geleden ook mee beginnen, maar begrijpelijk met kaarten uit Laren, waar zijn wieg had gestaan. Hij is nu een even verwoed verzamelaar geworden en verklaarde ons met trots al 700 exemplaren uit Laren in bezit te hebben en eveneens vanaf 1900. „Ik kreeg een handjevol van Laren van buurman Rinus om te starten en ik vind het nu al een aardig aantal, maar dat wordt groter.”

geschiedenis

Rinus v.d. Vlist kon ons alles uit de doeken doen over het ontstaan van de prentbriefkaarten of ansichten genoemd.

Nog vóór 1900 werden door de Postrijen al kaarten in omloop gebracht, maar toen mochten ze nog niet door het publiek verzonden worden. Dat kon pas in 1892 toen er daarvoor een wet in het leven werd geroepen.

De P.T.T. was in die jaren nog uitermate vlot met de bezorging, want wij hebben op een aantal kaarten dat duidelijk kunnen waarnemen. Uit de plaats van verzending werd een datumstempel gebruikt, maar ook van het ontvangende kantoor en dat was precies dezelfde datum.

Wat ook eerst het geval was, dat men niet op de achterkant van de „prent” mocht schrijven, maar wel op de voorzijde waarvoor een schrijfruimte, zij het klein bestond.

Daar vonden wij dan de korte berichten als: Hartelijke groeten van Tante Truus en hartelijk gelukgewenst met je verjaardag.

Later mocht ook de achterzijde beschreven worden. En om even een vergelijking te trekken hoe duur

kleuren

De kaarten aanvankelijk zwart-wit, kregen daarna kleur. Daar waren „specialisten” voor die voor het kleuren van elke kaart ook weer die

beroemde cent ontvangen. Kaarten van de toenmalige Rozenboom (hotel) waren er vrij veel en wat vooral opgang deed was de kaart met het borrelbusje.

Dat borrelbusje dankte haar naam aan de gasten van Hotel de Rozenboom, die veelal uit Amsterdam voor zaken kwamen en vanaf het station Naarden-Bussum werden gehaald en gebracht.

Op de terugweg was de drank meestal in de man en vandaar werd die doopnaam bedacht. De kaart van de borrelbus zit uiteraard ook in de grote collectie van Rinus v.d. Vlist.

ruilbeurs

Natuurlijk rees bij ons de vraag hoe het mogelijk is zoveel kaarten te bezitten van één plaats en dan met name Bussum. „Ik reis zover mogelijk alle ruilbeurzen af, die in veel plaatsen van ons land regelmatig worden gehouden en daar tik je nog wel het een en ander op de kop.”

Op alle nieuw uitgekomen kaarten legt hij ook beslag en dat gaat via de boekhandel, die hij bij tussenpozen bezoekt en dan navraag doet. „Je ondervindt daar een prettige medewerking.”

Wat de beurzen betreft blijkt dikwijls, dat men bijvoorbeeld in Amsterdam, Den Bosch, Vlaardingen of Arnhem Bussumse of Larense kaarten treft, „en dan moet je, zeggen Jaap de Leeuw en Rinus v.d. Vlist, wel iets terughebben, want echt kopen kun je niets, ten eerste omdat het dan te duur wordt vooral als het zeldzame exemplaren zijn.”

1993 .- De Heer R. v.d. Vlist is reeds enige jaren overleden. De H.K.B. had wel

belangstelling voor zijn kostbare verzameling. Een groep andere belangstellende personen

duur

Daarbij rijst de vraag natuurlijk of het verzamelen een dure hobby is en dan is het antwoord: „Dat kun je net zo duur maken als je wilt.”

Beide verzamelaars zijn van mening, dat je hier de weg van de geleidelijkheid moet volgen. Voor Rinus v.d. Vlist geldt daarbij, dat hij al een kleine 40 jaar over zijn collectie heeft gedaan tegen zijn buurman Jaap de Leeuw nauwelijks een jaar.

Het bezoeken van de ruilbeurzen kost buiten tijd ook geld en natuurlijk wordt er ook weleens gekocht, getuige de uitspraak van Rinus: „Ik koop alles wat nieuw is en dat is geen grote uitgave, maar natuurlijk wel als het om oude stukken gaat.” En dan wordt er wel gewikt en gewogen.

In de praktijk blijkt overigens wel, dat oudere ansichten beter te „pakken” zijn en dat verklaart v.d. Vlist als volgt: „Vroeger werden in sigarenwinkels, kruidenierszaken, cafés en boekwinkels kaarten verkocht en er werden er veel aangemaakt, ~~.....~~”

PR 408

heeft echter de collectie opge-
cht. Wie de kopers waren is
echts bij gerucht bekend.